Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

in eis factū est & uespera. Dies autē septimus
sine uespera est. nec habet occasū. quia sēificasti
eū ad p̄ mansionē sempiternā. ut id quod tu post
opera tua bona ualde. quia uis ea quietus fe
ceris requieuisti septimo die hoc prelocutus
nobis uox libri tui. quod & nos post opera nra
ideo bona ualde quia tu nobis ea donasti. sab
bato uite eterne. requiescamus inter eia tunc eni
sic requiesces in nobis. que ad modū nunc ope
raris in nobis. Et ita erit illa requies tua p̄ nos.
tu autē dne semp operaris & semp requiescis.
nec uides ad tempus. nec moueris ad tempus.
nec quiescis ad tempus. & tamen facis & uisio
nes temporales. & ipsa tempora & quietem
ex tempore. Hos itaq; ista que fecisti uidemus.
quia s̄. tu autē quia uides ea sunt. Et nos fo
ris uidem ea quia sunt. & intus quia bona s̄. Tu autē
ibi uidisti facta ubi uidisti facienda. & nos
alio tempore moti sumus ad bene facien
dū postea quā concepti de spū tuo cor nrm.
Priori autē tēpore ad male faciendū moueba
mur deserentes te. Tu ū ds. unde bona num
quā cessasti bene facere. Et sunt quedā bona
opera nra ex munere quidē tuo. sed non sem
pitna. post illa nos requiescturos in tua gran
di sanctificatione speramus. Tu autē bonus.
nullo indigens bono semp quietus es. quō
tua quies tu ipse es. Et hoc intelligere. qui
hominū dabit homini. Quis angelus angel